

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120378116
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6120378116.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: S. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, Y., o zaplatenie sumy 482,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11Csp/40/2021-160 zo dňa 21. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom nepriznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497, § 502 ods. 1, § 708 ods. 1, 2, § 710, § 711 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, 3 písm. h), 4, 5, § 2 písm. e), f), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. c), § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a dodatku (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), s poukazom aj na procesné ust. § 290, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, čl. 4 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzavreli dňa 4.3.2014 Rámcovú zmluvu č. 3200385201 v spojení s Dodatkom ku zmluve o bežnom účte/rámcovej zmluve č. 3200385201, na základe ktorej právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval jej platobné a bankové služby súvisiace s vedením účtu, vrátane (v dodatku) dohodnutého poskytnutia úverového rámca formou povoleného prečerpania, ktorú možnosť žalovaná podľa žalobcu využila. Žalobca sa v konaní domáha zaplatenia sumy 482,75 Eur od žalovanej titulom prekročenia (t.j. nepovoleného debetu). V čl. 3.2 dodatku (čl. 9) je uvedené, že vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje dodatok, sa riadia Zmluvou, Obchodnými podmienkami 1 a 2 a VOP v uvedenom poradí; klient vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že sa s obsahom Obchodných podmienok, VOP a Sadzobníkom poplatkov riadne oboznámil. V prílohe č. 1 k dodatku (čl. 10) je uvedené, že poplatky sú podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov Sberbank a úroková sadzba prekročenia je BASE RATE pre povolené prečerpanie + 5,25% p.a.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobu zamietol pre nepreukázanie nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby, ako aj z dôvodu, že žalobca nemá nárok na úroky a poplatky

zo zmluvy, keďže k prekročeniu nedošlo, pričom žalovaná suma je (vychádzajúc z výpisov z účtu) tvorená iba úrokmi a poplatkami. Mal preukázaný záväzkový zmluvný vzťah, v rámci ktorého bol právny predchodca žalobcu oprávnený prijímať platby v prospech žalovanej ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jej pokynov z tohto účtu realizovať platby, ktorý je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 708 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalobca uviedol, že žalovaná istina 482,75 Eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými (3.163,43 Eur) a všetkými kreditnými obratmi (3.646,18 Eur) vykonanými na účte žalovanej. Uzavrel, že žalobca si napriek výzve zo strany okresného súdu povinnosť tvrdenia dostatočne nespĺnil, a nespĺnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť. V žalobe aj v podaní zo dňa 22.6.2021 sa žalobca obmedzil len na takú špecifikáciu žalovanej sumy, že uviedol súhrn debetných a súhrn kreditných operácií žalovanej na účte s tým, že žalovaná suma je ich rozdielom. Zostalo však nezrejmým, z čoho v skutočnosti pozostáva žalovaná suma 482,75 Eur, keď spôsob výpočtu 3.646,18 Eur mínus 3.163,43 Eur nepostačuje. Hoci žalobca v žalobe uviedol, že uvedený nárok si uplatňuje titulom prekročenia na účte žalovanej, pričom tvrdil, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania/prekročenia v mesiaci 6/2014, uvedené z výpisu z účtu nevyplýva. Stav na účte ku dňu 30.6.2014 vo výške -26,01 Eur nie je totiž daný nepovoleným prečerpaním žalovanou, ale tým, že veriteľ na ľarchu účtu žalovanej účtoval úroky a poplatky v celkovej sume 26,01 Eur. Rovnako, ani z výpisu z účtu žalovanej v ďalšom období nebolo prekročenie na bežnom účte preukázané, ale záporný zostatok na účte bol spôsobený len tým, že právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej rôzne úroky a poplatky, a teda debet sa zvyšoval už len o úroky a poplatky. V žalovanej sume sú zrejme zahrnuté rôzne poplatky a úroky, pričom žalobca ani v žalobe, ani v doplnení neuviedol, ktoré to sú a ako k ich výpočtu dospel (úroky z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe). Žalobca tak nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy, keď jej jednotlivé položky nevyčíslil. Napriek výzve okresného súdu zo dňa 16.6.2021 žalobca nešpecifikoval riadne žalovanú sumu (z pojednávania sa ospravedlnil, čím sa vzdal možnosti špecifikovať ju na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení veci). Okresný súd mal za to, že nárok žalobcu nie je možné považovať za preskúmateľný, keď žalobca ani na výzvu neuviedol, ako (akým výpočtom) dospel k výške istiny 482,75 Eur a k jej jednotlivým zložkám. Žalobca odkazoval na výpis z účtu, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Na odstraňovanie väd žaloby, nebol daný dôvod, pretože žaloba mala všetky požadované náležitosti. Nedostatočná špecifikácia žaloby má pritom za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť, a nie jej odmietnutie (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/157/2015, sp. zn. 26CoCsp/53/2020).

5. Žalobca v konaní ani nepreukázal, že by k prekročeniu na účte žalovanej skutočne došlo, keď z výpisu z účtu nevyplýva tvrdenie žalobcu, že by sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania resp. prekročenia v mesiaci 6/2014. Stav na účte ku dňu 30.6.2014 vo výške -26,01 Eur nebol spôsobený nepovoleným prečerpaním žalovanou, ale tým, že veriteľ na ľarchu účtu účtoval úroky a poplatky v celkovej sume 26,01 Eur, pričom v ďalšom období (vychádzajúc z výpisu z účtu) sa debet zvyšoval rovnako len o úroky a poplatky. Úrok pritom predstavuje odplatu pre veriteľa za poskytnuté peňažné prostriedky, avšak právny predchodca žalobcu žalovanej žiadne peňažné prostriedky neposkytol, ani nevykonával príkazy žalovanej na platby, na ktoré by na účte nemala dostatok peňažných prostriedkov. Z výpisov z účtu nevyplýva žiadna debetná transakcia žalovanej, žiadne prekročenie. Keďže k žiadnemu prekročeniu na účte preukázateľne nedošlo, nebol žalobca ani oprávnený účtovať žalovanej v období od 1.6.2014 do 31.3.2018 úroky z prekročenia. V dodatku nebola jednoznačne dojednaná výška úrokov, pričom od spotrebiteľa nie je možné požadovať úroky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve a takéto dojednanie žalobca súdu nepreukázal. Hoci žalobca predložil Prílohu č. 1 (čl. 10), zo zmluvy ani z dodatku nevyplýva, že sa táto príloha mala stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy alebo dodatku. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalobcu, že zverejnením výšky úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke a na pobočkách banky je naplnené ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože takýto spôsob nie je možné považovať za pravidelné informovanie spotrebiteľa v listinnej forme alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi (poukaz na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/226/2019).

6. Pokiaľ ide o poplatky, tieto mali vyplývať zo Sadzobníka poplatkov, avšak v spotrebiteľskej zmluve nepostačuje len odkaz na sadzobník, ktorý sa podľa článku 3.2 dodatku navyše ani nestal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, keďže podľa uvedeného ustanovenia sa mala žalovaná so Sadzobníkom poplatkov iba oboznámiť. Z dodatku tiež nevyplýva, že by bol Sadzobník žalovanej odovzdaný, nebol žalovanou podpísaný, ale najmä sa nestal, ani sa nemal stať neoddeliteľnou súčasťou dodatku, keďže dodatok neobsahuje žiadnu transparentnú inkorporačnú doložku (viď napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 342/09 zo dňa 15.06.2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2010 zo dňa 30.11.2011). S poukazom na uvedené nemá žalobca nárok nielen na úroky, ale ani na poplatky, ktoré si (s prihliadnutím na výpisy z účtu) v sume 482,75 Eur (zrejme) uplatnil. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/57/2017 zo dňa 11.04.2017, v ktorom v obdobnej veci odvolací súd uviedol, že „žalobca v odvolaní poukazuje aj na najnovšiu judikatúru Súdneho dvora, konkrétne na rozsudok Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní v smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09.11.2016. Čo táto smernica obsahuje v odvolaní žalobca v podstate vystihol. Ide o to, že časť podstatných náležitostí zmluvy o úvere sa môže uviesť aj osobitne v prílohe. Nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden ucelený dokument. Príloha však musí byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a taktiež musí byť spotrebiteľovi odovzdaná, aby sa s ňou mohol oboznámiť. Európsky súd sa nevyjadril k tomu, či musí byť zmluvnými stranami osobitne podpísaná zmluva, aj všetky jej prílohy. To znamená, napr. aj všeobecné podmienky. Toto európska smernica neupravuje a rozhodovanie v tomto smere prináleží slovenským súdom. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalobca doručil žalovanej aj všeobecné obchodné podmienky, že s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami bola žalovaná riadne oboznámená, a že ich pri prevzatí podpísala. Odvolací súd vychádzajúc z rozhodnutia súdu prvej inštancie tak isto zastáva stanovisko, že aj všeobecné obchodné podmienky museli byť žalovanej doručené, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať skutočnosť, že žalovaná s týmito obchodnými podmienkami bola riadne oboznámená, že im porozumela a že ich podpísala pri prevzatí.“

7. Ďalej poukázal na to, že hoci na účte žalovanej nebola od decembra 2014 zaznamenaná žiadna transakcia žalovanej, napriek tomu právny predchodca žalobcu účet viedol a účtoval žalovanej úroky a poplatky viac ako tri roky, čím došlo k vzniku žalovanej sumy. Takýto postup považuje súd za postup, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a so zásadami poctivého obchodného styku, keď právny predchodca žalobcu napriek tomu, že na účte žalovanej účtoval iba úroky a poplatky, uzatvoril ho až po takej dobe, keď sa jeho nároky enormne zvýšili. Nebolo tiež preukázané, že by si právny predchodca žalobcu splnil povinnosť v zmysle citovaných ustanovení § 18 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Nad rámec uvedeného okresný súd konštatoval, že ak by aj bol uplatnený nárok nárokom z povoleného prečerpania, nebolo by možné ho žalobcovi priznať. Z dôvodu, že v zmysle dodatku malo ísť o spotrebiteľský úver poskytnutý formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie (Príloha č. 1 dodatku), s poukazom na citované ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch je na predmetný zmluvný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v rozsahu podľa ustanovenia § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania obsahovala tam uvedené náležitosti, pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch) v prípade, že také náležitosti obsahovať nebude. Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania všetky náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, keďže neobsahuje náležitosť podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože chýba jej konkrétna výška a neobsahuje náležitosť podľa § 10 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože chýba výška poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. Z uvedených dôvodov by bolo potrebné aj spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

9. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalovaná bola v konaní plne úspešná, z čoho vyplýva nárok žalovanej voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Avšak žalovanej v konaní žiadne trov nevznikli, pričom takúto situáciu Civilný sporový poriadok

neupravuje, náhradu trov konania jej nepriznal s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku (princíp racionálneho zákonodarcu).

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že, okresný súd postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 Civilného sporového poriadku skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovanou spochybnené, keďže táto sa vo veci nevyjadrila (poukaz na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/6/2018). Nestotožňuje sa s tvrdením okresného súdu, že nespĺnil povinnosť tvrdenia, keď na výzvu zo dňa 16.6.2021 riadne reagoval a to písomným podaním zo dňa 22.6.2021. Všetky poplatky boli dojednané v sadzobníku poplatkov a úročenie bolo špecifikované v bode 2.1 zmluvy a tiež Dodatku ku zmluve o bežnom účte, ktorého súčasťou bola aj príloha č. 1. Okresný súd v bode 34. rozsudku nesprávne konštatoval, že z dodatku nevyplýva, že príloha č. 1 bola súčasťou dodatku ani zmluvy (s poukazom na bod 1.4 dodatku). Úroková sadzba prekročenia bola uvedená v prílohe č. 1 dodatku ako: BASE RATE pre povolené prečerpanie 5,25 % p.a. BASE RATE pre povolené prečerpanie bolo 17,9 % p.a., a teda úroková sadzba prekročenia bola $17,9 + 5,25 = 23,15$ % p.a. Všeobecné obchodné podmienky (VOP), Sadzobník poplatkov sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP, Sadzobník poplatkov uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej (poukaz na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. 43Co/37/2018). Poukázal na bod 4.2. zmluvy, z ktorého vyplýva, že žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a že s nimi súhlasí. VOP/Sadzobník sú súčasťou zmluvy a klienta zavazujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/190/2018, sp. zn. 5Co/241/2018, sp. zn. 11Co/372/2019, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/197/2018, 12CoCsp/4/2021, sp. zn. 15Co/4/2020, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/133/2019). Všetky poplatky boli dojednané individuálne v Sadzobníku poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené v zmluve a vo VOP, najmä ustanoveniami: bod 1.1 Zmluvy, bod 2.2 Zmluvy, bod 3.13 VOP (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/4/2020, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/108/2019-183). Úročenie bolo špecifikované v bode 2.1 zmluvy, čo žalobca uviedol už priamo v žalobe a tiež v Dodatku ku zmluve o bežnom účte, ktorého súčasťou bola aj príloha č. 1. V zmysle bodu 3.1 Dodatku bol tento dodatok neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Úroková sadzba prekročenia bola uvedená v prílohe č. 1 dodatku ako: BASE RATE pre povolené prečerpanie 5,25% p.a. BASE RATE pre povolené prečerpanie bolo 17,9 % p.a., a teda úroková sadzba prekročenia bola $17,9 + 5,25 = 23,15$ % p.a. Žalobca ako banka zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske - na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, na každom obchodnom mieste (požiadavka Zákona o bankách), pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. V zmysle § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ktoré obsahuje dotknuté dojednanie o úroku pre prípad nepovoleného debetu, takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedeného sa teda v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu citovanú vyššie (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/4/2018-54, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/363/2018, sp. zn. 3Co/235/2018, sp. zn. 5Co/190/2018, sp. zn. 5Co/241/2018, sp. zn. 5Co/212/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/101/2019, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/103/2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/17/2020.

11. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrila.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil

zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol (suma 482,75 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 482,75 Eur od 28.8.2020 do zaplatenia).

14. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku žalobcu, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec ohľadne nároku i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v zamietajúcom výroku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

15. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe žiadosti žalovanej o otvorenie bežného účtu a uzatvorenia rámcovej zmluvy zo dňa 4.3.2014 zmluvné strany - Sberbank Slovensko, a.s. a žalovaná uzatvorili Rámcovú zmluvu č. 3200385201 o osobnom účte. V zmysle bodu 1.1 zmluvy sa banka zaviazala otvoriť odo dňa účinnosti zmluvy pre žalovanú bežný účet. V zmysle bodu 1.2 žalovaná súhlasila, že prostriedky na bežnom účte budú úročené aktuálne Kreditnou úrokovou sadzbou a ak na bežnom účte vznikni prekročenie, bude povinná platiť úrok z prekročenia vo výške úrokovej sadzby z prekročenia. V čl. 4.2 je uvedené, že žalovaná vyhlasuje, že sa oboznámila s VOP, Sadzobníkom poplatkov a ostatnými údajmi o odplatach, úrokových sadzbách, poplatkoch, výdavkoch a ich zmenách týkajúcich sa podmienok uzavretia zmluvy podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách v dostatočnom predstihu pre uzatvorením zmluvy a bez výhrad s nimi súhlasí. Na základe žiadosti žalovanej o program služieb ACTIVE PREMIUM a Dodatku ku zmluve o bežnom účte/rámcovej zmluve zo dňa 4.3.2014 zmluvné strany - Sberbank Slovensko, a.s. a žalovaná uzatvorili Dodatok ku zmluve o bežnom účte/rámcovej zmluve zo dňa 4.3.2014. V zmysle bodu 1.1 dodatku sa banka zaviazala odo dňa účinnosti dodatku poskytovať žalovanej k bežnému účtu platobné služby a program služieb Active Premium. V zmysle bodu 1.4 sa dohodli, že banka poskytne revolvingový spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na účte bez zabezpečenia podľa Obchodných podmienok pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prekročenia (Obchodné podmienky 1) až do výšky úverového rámca povoleného prečerpania (úverový rámec) a žalovaná sa zaviazala, že peňažné prostriedky čerpané z úverového rámca vráti spolu s príslušenstvom. Presnú výšku úverového rámca a možnosti čerpania banka oznámi písomne. V zmysle bodu 1.6 Úroková sadzba povoleného prečerpania je tiež variabilná a odvodená od referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie banky. Úroková sadzba prekročenia je taktiež variabilná a vypočíta sa ako súčet referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie a 5,25 % p.a. V prípade omeškania vzniká banke nárok na úrok z omeškania 5,25 % p.a. V zmysle bodu 3.2. sa dohodli, že vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje dodatok, sa riadia Zmluvou, Obchodnými podmienkami 1 a 2 a VOP v uvedenom poradí; klient vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že sa s obsahom Obchodných podmienok, VOP a Sadzobníkom poplatkov riadne oboznámil. V prílohe č. 1 k dodatku (čl. 10) je uvedené, že poplatky sú podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov Sberbank a úroková sadzba prekročenia je BASE RATE pre povolené prečerpanie + 5,25% p.a. Podľa bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.2.2014 (ďalej len „VOP“) mala banka právo stanoviť minimálny kreditný zostatok na bežnom účte a tento jednostranne zmeniť, čomu zodpovedala povinnosť majiteľa účtu takýto zostatok na účte udržiavať po celú dobu trvania zmluvného vzťahu; v opačnom prípade mala banka právo vypovedať zmluvu o bežnom účte s okamžitou účinnosťou. Podľa bodu 3.3 písm. a), b) VOP mohla banka poskytnúť majiteľovi účtu

na bežnom účte povolené prečerpanie (pôvodne nazývané ako povolený debet na bežnom účte) a prekročenie na bežnom účte (pôvodne nazývaný ako nepovolený debet na bežnom účte alebo prekročenie kontokorentného úveru na bežnom účte), banka poskytuje klientovi, ktorý je majiteľom účtu, s akceptovateľnou výškou kreditných (plusových) obrátov na bežnom účte v hodnotenom období a pravidelným poukazovaním peňažných prostriedkov na bežnom účte na zmluvnom základe, práva a povinnosti banky a majiteľa účtu súvisiace s povoleným prečerpaním a prekročením sa spravujú ustanoveniami časti zmluvy o bežnom účte o povolenom prečerpaní a prekročení alebo podľa príslušnej časti zmluvy o úvere alebo zmluvy o financovaní, ktorú uzatvorila banka a klient v súlade s článkom 5 týchto VOP. Podľa bodu 3.3. písm. m) VOP majiteľ účtu je povinný prekročenie vyrovnať bez zbytočného odkladu najneskôr do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku, pokiaľ sa v OP alebo v príslušnej zmluve banka nedohodla s klientom inak; ak majiteľ účtu túto povinnosť nespĺní, banka má právo zaťažiť bežný účet úrokom z omeškania zo sumy nezaplateného prekročenia. Podľa bodu 3.3 písm. n) VOP majiteľ účtu je povinný banke z čerpaného úverového rámca/alebo z prekročenia platiť úroky za dohodnutých podmienok, podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11 tohto článku VOP. Podľa článku 3.3 písm. o) VOP v prípade omeškania majiteľa účtu s platením splatnej a nezaplatennej dlžnej sumy banka vyzve majiteľa účtu na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy (upomienka). Ak napriek výzve majiteľ účtu dlžnú sumu nezaplatí, banka vykoná svoje práva na uspokojenie pohľadávky a jej príslušenstva a/alebo pristúpi k právnemu vymáhaniu pohľadávky s príslušenstvom. Banka má právo dlžnú sumu postúpiť do mandátnej správy alebo pohľadávku a/alebo príslušenstvo postúpiť tretej osobe. Podľa článku 3.11. písm. a) VOP majiteľ účtu je povinný platiť banke z čerpaného úverového rámca povoleného prečerpania a z prekročenia úroky podľa tohto článku VOP vo výške a so splatnosťou dohodnutou v zmluve, písm. c) úroková sadzba prekročenia je variabilná, je určená variabilným ročným percentom z výšky prekročenia. Úroková sadzba prekročenia je odvodená od Referenčnej sadzby banky BASE RATE pre povolené prečerpanie a je určená súčtom tejto Referenčnej sadzby a prirážky. Podľa Sadzobníka poplatkov účinného od 1.2.2014 je výška poplatku za môjÚČTEactive1 vo výške 5,99 Eur mesačne.

16. Podľa ustálenej súdnej praxe odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

17. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákon stranám ukladá povinnosť objasniť všetky potrebné skutočnosti a označiť k nim potrebné dôkazné prostriedky (ide o povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť postihuje obe strany sporu v konaní ovládanom prejednacou zásadou, t. j. v sporovom konaní, keďže nesplnenie tejto povinnosti môže mať pre stranu nepriaznivý dôsledok v podobe nepriaznivého výsledku sporu. Okolnosť, že strana v sporovom konaní nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku procesu, sa označuje v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkazným bremenom je zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

18. V konaní sa žalobca domáhal zaplata sumy 468,75 Eur ako rozdielu medzi kreditným a debetným zostatkom (3.163,43 - 3.646,18) s poukazom na žalobu, s poukazom na povinnosť žalovanej v zmysle bodu 3.1 písm. e) VOP, dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Odvolací súd poukazuje na to, že v samotnej žalobe žalobca výslovne uviedol, že možnosť poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania žalovaná využila. Žalobca predložil výpisy z účtu žalovanej ku dňu 31.3.2014, 30.4.2014 a 31.5.2014, ktoré s kreditným (kladným) zostatkom na účte žalovanej a výpisu z účtu žalovanej od 30.6.2014 do 31.3.2018 s debetným zostatkom na účte, v ktorých si účtoval okrem iného poplatky a úroky (vo výpisoch od 31.12.2014 do 31.3.2018 účtoval výlučne poplatky a úroky). Zároveň (na výzvu okresného súdu zo dňa 16.6.2021 čl. 122) podaním zo dňa 22.6.2021 žalobca uviedol spôsob vyčíslenia žalovanej sumy 482,75 Eur ako rozdiel medzi kreditným a debetným zostatkom (3.163,43 - 3.646,18),

konkretizoval kreditné a debetné transakcie na účte žalovanej (pozostávajúcej z úrokov, z rôznych poplatkov za transakcie, za vedenie účtu, vydanie/obnovu platobnej karty, z výpisy, za upomienky, poplatky z výber). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že hoci žalovaná suma 468,75 Eur bola žalobcom vyčíslená ako rozdiel medzi súčtom kreditných a súčtom debetných položiek (3.163,43 - 3.646,18), predložené výpisy žalovanej tak ako je už konštatované vyššie od 30.6.2016 do 31.3.2018 (debetné zostatky) obsahujú zúčtované poplatky a úroky. Zostalo neozrejmene, z čoho v skutočnosti žalovaná suma 468,75 Eur pozostáva, keď spôsob výpočtu (3.163,43 - 3.646,18) (aj podľa odvolacieho súdu) nepostačuje. Žalobca v žalobe uviedol, že uvedený nárok si uplatňuje titulom prekročenia na účte žalovanej, tvrdil, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania/prekročenia v mesiaci 6/2014, avšak súd prvej inštancie správne konštatoval, že uvedené z výpisu z účtu nevyplýva, keďže zostatok na účte žalovanej ku dňu 30.6.2016 vo výške -26,01 Eur nevznikol nepovoleným prečerpaním, ale účtovaním poplatkov a úrokov bankou na účte žalovanej (v sume 26,01 Eur). Bolo povinnosťou žalobcu predniesť skutočnosti a predložiť dôkazy na ich preukázanie, od preukázania ktorých záviselo uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku s príslušenstvom. V konaní pred súdom prvej inštancie žalobca opakovane poukazoval na nepovolené prečerpanie na účte žalovanej, pričom nepovolený debet špecifikoval rozdielom medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktoré ničím nepodložené tvrdenie nie je dôkazom preukazujúcim opodstatnenosť nároku uplatneného žalobcom. V žalovanej sume sú zrejme zahrnuté rôzne poplatky a úroky, pričom ani v žalobe ani v podaní žalobcu zo dňa 26.6.2021 neuviedol, ktoré sú to a ako k ich výpočtu dospel (úroky z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe). Žalobca teda nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy, keď jej jednotlivé položky nevyčísľil.

19. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom verejného prejednaní veci. Žaloba musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Žaloba musí obsahovať osobitné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 132 ods. CSP, teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplývať oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Po oboznámení sa s obsahom žaloby odvolací súd konštatuje, že táto náležitosť žaloby bola rozhodne splnená. Z obsahu žaloby vyplýva skutkový dej, teda sú v nej opísané skutkové okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby (uzavretie Rámcovej zmluvy č. 3200385201 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 4.3.2014 a na jej základe zriadenie a vedenie účtu žalovanej, porušenie povinnosti zo strany žalovanej, výška záväzku žalovanej, úročenie povoleného prečerpania účtu úrokom vo výške 17,90 % ročne, nezaplatenie pohľadávky žalovanej ku dňu podania žaloby). Niet pochybností, že rozhodujúcimi skutočnosťami v žalobe bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke dostatočne. Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že žaloba žalobcu bola formálne spôsobilá na vecné prejednanie veci a konanie pred súdom prvej inštancie nebolo postihnuté vadou zmätočnosti normovanej v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 CSP na odstránenie väd žaloby, keďže všetky náležitosti žaloby boli zjavné tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Žalobca síce na výzvu okresného súdu zo dňa 16.6.2021 reagoval, avšak nešpecifikoval riadne žalovanú sumu na čo správne poukázal okresný súd, keď neuviedol, ako (akým výpočtom) dospel k výške istiny 482,75 Eur a k jej jednotlivým zložkám, pričom odkazom žalobcu (na dôkazy) na výpisy z účtu žalovanej nemožno nahradiť opísanie rozhodujúcich skutočností (§ 132 CSP). Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch (výpisy z účtu), ktoré má žalobca tvrdiť. To, či je skutkový stav vymedzený dostatočne, resp. či sú na jeho preukázanie označené relevantné dôkazy, je predmetom konania vo veci samej v procese dokazovania. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena sa totiž premieta do meritórneho rozhodnutia, ale nie je dôvodom na odmietnutie žaloby. Nedostatočná špecifikácia žaloby zo strany žalobcu má pritom za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť.

20. S námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie v rozpore § 151 Civilného sporového poriadku skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovanou spochybnené, keďže táto sa vo veci nevyjadřila sa odvolací

súd nestotožnil. Odvolací súd poukazuje na to, že v žalovanej sume sú zrejme zahrnuté rôzne poplatky a úroky, pričom ani v žalobe ani v podaní žalobcu zo dňa 26.6.2021 (na výzvu okresného súdu zo dňa 16.6.2021) žalobca neuviedol, ktoré sú to a ako k ich výpočtu dospel (úroky z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe). Teda ohľadom špecifikácie žalovanej sumy zo strany žalobcu nebolo poskytnuté žiadne skutkové tvrdenie, preto nemohlo dôjsť ani k jeho popretiu ani potvrdeniu zo strany žalovanej, preto aplikácia § 151 CSP neprichádza do úvahy. V danom prípade totiž žalovaná nemohla poprieť skutkové tvrdenie žalobcu, ktoré sa neuskutočnilo, v konaní nebolo realizované. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ žalobca potrebné zistenia v konaní odvodzuje od jeho nerozporovaného tvrdenia na základe ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, takýto postup v spotrebiteľských sporoch (§ 290 - § 306 Civilného sporového poriadku) nepovažuje odvolací súd za náležitý v prípade, že súd požaduje skutočné preukázanie žalobcom tvrdenej skutočnosti. Poukaz žalobcu na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1Co/6/2018 v danej veci neobstojí, keďže išlo o odlišné skutkový stav a procesnú situáciu.

21. Súd prvej inštancie v danej veci postupoval zákonom predpísaným spôsobom, neporušil procesné normy a nedopustil sa väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolaciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

22. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa, ods. 2 na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

23. Podľa § 710 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

24. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka, keďže Rámcová zmluva č. 300385201 o bežnom účte a Dodatok k zmluve o bežnom účte o programe služieb Active Premium dňa 4.3.2014 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu je podľa obsahu zmluvou o zriadení a vedení bežného účtu a o vydaní a používaní platobnej karty. Uzavretie zmluvy o bežnom účte je možné podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka tak, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určité meno bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorý znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa výstavného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je ďalej povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovania alebo uskutočniť platby v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Pokiaľ to umožní dohoda s bankou, je možné účet používať ako debetný účet, t. j. v prípade vyčerpania peňažných prostriedkov má majiteľ účtu možnosť čerpať peňažné prostriedky banky tak, ako by si vzal úver bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že v danom prípade zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb je zmluvou spotrebiteľskou aj s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb aj odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to uzavrel správne aj súd prvej inštancie a nespochybnil ani žalobca, keďže táto spĺňa definíčné znaky označujúce jej subjekty, teda spotrebiteľa (ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti). Právny predchodca žalobcu ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania služby v zmysle uvedenej zmluvy žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

26. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

27. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

28. Podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

29. Odvolací súd uvádza, že zákonná úprava pojem „nepovolené prečerpanie účtu“ nepoužíva. Z ostatne citovaných ustanovení vyplýva možnosť majiteľa účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov ako podstatný znak prekročenia.

30. Žalobca sám nárok v žalobe označuje ako tzv. prekročenie, ktorým podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Prekročenie je teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou v konkludentnej forme. Ešte lepšie tento pojem objasňujú rôzne jazykové verzie čl. 3 písm. e) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľských úveroch, ktoré „prekročenie“ definujú ako „mlčky prijaté“ prečerpanie. Podstatou prekročenia je práve to, že veriteľ „umožní“ dlžníkovi takéto čerpanie (disponovanie), teda že ak dlžník čerpá prostriedky nad rámec zostatku alebo povoleného prečerpania (napr. výberom prostriedkov alebo platbou), veriteľ takéto disponovanie s účtom akceptuje a peňažné prostriedky prevedie podľa takejto dispozície. Iniciatíva (prvý prejav vôle) tak vychádza od dlžníka a veriteľ toho jeho konanie len akceptuje (spravidla faktickým konaním). Od tejto definície prekročenia sa ale líši už definícia v ods. 1.1 všeobecných obchodných podmienok Sberbank Slovensko, a.s., na ktorú odkazuje žalobca a ktorá za prekročenie považuje automaticky „vykonané“ prečerpanie. Podľa odvolacieho súdu je ale podstatný rozdiel medzi automaticky prijatým a automaticky vykonaným prekročením, keďže posledné uvedené zjavne nevyžaduje, aby prvotná iniciatíva a prejav vôle vychádzal od spotrebiteľa (majiteľa účtu), ale od banky, a to podľa okolností aj bez akéhokoľvek prejavu zo strany spotrebiteľa. Tým je ale podľa odvolacieho súdu celkom zjavne vylúčené kvalifikovať tieto úkony ako prekročenie v zmysle § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že hoci na účte žalovanej od decembra 2014 nebola zaznamenaná žiadna transakcia žalovanej, a výpisy z účtu žalovanej obsahujú aj položky - poplatky a úroky, je zrejmé, že vzniknutý debet právny predchodca žalobcu umelo navyšoval, a teda jeho konanie za celé toto obdobie nie je výkonom práva v súlade s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto nemôže požívať právnu ochranu. Je nutné ešte poukázať na to, že právny predchodca žalobcu takto postupoval viac ako tri roky, pričom z obsahu spisu ani nevyplýva, že by účet žalovanej zatvoril, resp. akým spôsobom došlo k ukončeniu právneho vzťahu vzniknutého zmluvou o bežnom účte zo dňa 4.3.2014.

32. Okresný súd uzavrel, že stav ma účte žalovanej ku dňu 30.6.2014 vo výške - 26,01 Eur nebol spôsobený nepovoleným prečerpaním žalovanou, ale tým, že veriteľ na ťarchu účtu účtoval úroky a poplatky v sume 26,01 Eur, pričom v ďalšom období (vychádzajúc z účtu žalovanej) do 31.3.2018 sa debet na účte zvyšoval len o úroky a poplatky, s čím sa odvolací súd stotožnil, keď žalobca svoje tvrdenie, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania/prekročenia v mesiaci 6/2014 ani s poukazom na výpis z účtu, nevyplýva. Žalobca teda nebol oprávnený účtovať žalovanej v období od 1.6.2014 do 31.3.2018 úroky z prekročenia, ktoré by predstavovali odplatu pre veriteľa za poskytnuté peňažné prostriedky (ani nevykonal žiadne príkazy žalovanej na platby, na ktoré by na účte nemala dostatok peňažných prostriedkov), keďže k prekročeniu na účte žalovanej nedošlo. Odvolací súd v tejto

súvislosti poukazuje na už uvedené v odseku 18, že žalobca pred súdom prvej inštancie nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy, keď úroky ako jednotlivé položky zahrnuté v žalovanej sume nevyčíslil, resp. nešpecifikoval spôsob ich vyčíslenia (úroky z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe). Na uvedenom závere nemá vplyv ani skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne uzavrel v odseku 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že v dodatku nebola jednoznačne dojednaná výška úrokov, keďže zo zmluvy alebo z dodatku nevyplýva, že táto príloha sa stala neoddeliteľnou súčasťou zmluvy alebo dodatku (naopak uvedené vyplýva z bodu 1.4 dodatku, na čo žalobca poukázal v odvolaní).

33. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že žalobca si svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť nesplnil. Ak potom za takejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol pre neunesenie povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena (nepreukázanie nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby ako aj pre nepreukázanie nároku na úroky a poplatky z dôvodu nepreukázania prekročenia na účte žalovanej) rozhodol správne po vecnej i právnej stránke. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, odôvodňujú zamietnutie žaloby po vecnom prejednaní veci.

34. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (žalovaná istina spolu s príslušenstvom), rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd, po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 rozsudok v zamietnutej časti (I. výrok), vrátane výroku (II.) o náhrade trov konania (nenapadnutého výslovne osobitnou odvolacou argumentáciou), potvrdil.

35. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

36. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

38. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyšiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

39. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

40. S ohľadom na uvedené odvolací súd žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

41. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).